

LUCY ve STEPHEN
HAWKING

X-
LIB
RIS

GEORGE VE BÜYÜK PATLAMA

Çeviren:
Bahar Ulukan

8. BASKI

GEORGE - VE - ZAMAN GEMİSİ

Exlibris, kitap kapağının içinde veya ilk sayfalarda yer alan bir resimdir. Kitabın sahibini tanıtan, kitapla sahibi arasında bağ kuran bir tasarım ürünüdür. Kitap, exlibris'in üzerinde adı yazan okura, okur da artık o kitaba aittir. Ödünç alan kişi, okur okumaz kitabı sahibine geri vermelidir. İlk kullanımı Antik Mısır'a kadar uzanan bu kitap damgalarıyla, genç kitapseverler kendi benzersiz dünyalarını sayfaların arasına taşıyabilirler.

George ve Zaman Gemisi

Özgün adı: George and the Ship of Time

Yazan: Lucy Hawking

Copyright © Lucy Hawking, 2018

Çizimler: Garry Parsons

İç sayfa tasarımı: Clair Lansley

Çizimler ve diyagramlar copyright © Random House Children's Publishers, 2018 Birleşik Krallık, 1988 tarihli Telif, Tasarım ve Patent Kanunu uyarınca, ilk kez Penguin Random House şirketler grubunun bir parçası olan Random House Children's Publishers UK tarafından yayımlanmıştır.

© 2021 Doğan Yayınları Yayıncılık ve Yapımcılık Tic. A.Ş.

Adres: 19 Mayıs Cad. Golden Plaza No: 3 Kat: 10

Şişli 34360 İstanbul

Tel: (0212) 373 77 00

Her 2.000 adet, bir baskı olarak kabul edilmektedir.

8. Baskı: İstanbul, 2024

ISBN: 978-625-6534-39-1

Sertifika no: 44919

Çeviri: Kerem Sanatel

Yayına hazırlayan: İpek Bayson

Kapak ve grafik uygulama: Havva Alp

Basım yeri: Yıkılmazlar Basın Yayın Prom. ve Kâğıt San. Tic. Ltd. Şti. Adres:

15 Temmuz Mah. Gülbahar Cad. No: 62/C

Güneşli-Bağcılar/İstanbul

Tel: (0212) 515 49 47

Sertifika no: 45464

 (0212) 373 77 44

 satis@doganyayinlari.com.tr

 xlibris.kitap

 xlibris_kitap

Xlibris Doğan Yayınları'nın alt markasıdır.

www.dogancocuk.com.tr

Tüm hakları saklıdır.

Bu yayının hiçbir bölümü, önceden yazılı izin alınmaksızın, herhangi bir biçimde veya her-hangi bir yolla, elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt veya başka bir şekilde çoğaltılamaz, bir erişim sisteminde saklanamaz veya iletilemez.

LUCY HAWKING

Resimleyen: Garry Parsons

“İnsanlık tarihi, gitgide eğitim ve felaket
arasındaki bir yarışa dönüştü.”

H.G. Wells

*George serisinin kurgu dışı editörü Sue Cook'a
özel teşekkürlerle.*

GÜNCEL BİLİMSEL GÖRÜŞLER!

George'un geleceğe adım attığı bu macerayı okurken, zaman gelişmesinden otomatik öğrenmeye kadar birçok bilimsel bilgi ve görüşle karşılaşacaksın. Bunları daha detaylı anlatmak amacıyla kitabın sonunda, bu bilimsel fikirlerin bazılarını gerçek hayata uygulamakta sana gerçekten yardımcı olacak, saygın uzmanların yazdığı makalelere yer verdik. Keyifle oku ve geleceğin üzerine düşün! Belki de bizi sahiden heyecan verici bir dünya bekliyordur.

Zaman Yolculuğu ve Hareketli Saatlerin Gizemi

sayfa 296

Yazan: Profesör Peter McOwan

Fen Bilimleri Öğretim Üyesi

Queen Mary Üniversitesi, Londra, Birleşik Krallık

İklim Değişikliği ve Bize Düşenler

sayfa 300

Yazan: Lord Nicholas Stern

Londra İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Profesörü,

İngiliz Akademisi Rektörü, Birleşik Krallık

Gıdanın Geleceği

sayfa 306

Yazan: Dr. Marco Springmann

Halk Sağlığı ve Çevresel Sürdürülebilirlik alanında kıdemli araştırmacı,

Oxford Üniversitesi Gıda Geleceği Oxford Martin Programı

ve Toplum Sağlığı Tamamlayıcı Eğitim

Müfredatı Üyesi, Birleşik Krallık

Salgınlar, Pandemiler ve Küresel Sağlık sayfa 310

Yazan: Dr. Mary Dobson

St. John Fakültesi, Cambridge Üniversitesi, Birleşik Krallık

Geleceğin Savaşları sayfa 316

Yazan: Dr. Jill S. Russell

Londra Üniversitesi Okutmanı, Birleşik Krallık

Politikanın Geleceği Sensin! sayfa 322

Yazan: Andy Taylor

Kraliyet Sanat Cemiyeti Üyesi, Siyaset ve Hukuk Danışmanı

Geleceğin Şehirleri sayfa 326

Yazan: Beth West

Birleşik Krallık'ın en büyük emlak şirketi Landsec'te geliştirme müdürü, Londra

Yapay Zekâ sayfa 332

Yazan: Dr. Demis Hassabis

DeepMind ortak kurucusu ve CEO'su, Birleşik Krallık

Robot Ahlakı sayfa 338

Yazan: Dr. Kate Darling

Massachusetts Teknoloji Enstitüsü, ABD

İnternet: Gizlilik, Kimlik ve Bilişim sayfa 340

Yazan: Dave King

Digitalis Kurucusu ve Çevrimiçi Risk Danışmanı

“Mesaj arabelleğe alındı!” İletişim sistemi hışırdarak canlandı. “Tarayıcı doğrulaması sağlandı.” Uzaygemisi *Artemis*’te o âna dek ürkütücü bir sessizlik vardı. Derken bir insan sesi duyuldu. Çok kızgın birisinin sesiydi bu.

“George! Ben annen!” diye ciyakladı hoparlörden. Sesinden, küplere bindiği belliydi.

George’un kocaman robotu Boltzmann Brian, “Eyvah!” dedi. Bu dev uzaygemisinde George’un tek arkadaşydı. “Annene yanıt vereyim mi? Bizi özlemiştir.”

“Hayır!” George havada süzülerek geminin arkasına gitti. *Artemis*’e Dünya’da binmişti. Boltzmann’la beraber çıktığı yolculuğun bu denli çılgınca bir maceraya dönüşeceğini pek tahmin etmemiştir. Sanki yabancı bir atın sırtına binmişler, kozmik boşlukta dörtnala gidiyorlardı. Aşırı sinirli annesi duymasın diye alıcıdan uzak durmaya dikkat ederek, “Şey, aslında,” diye ekledi, “bu yolculuk

fikrinin senden çıktığını söyleyebilir misin acaba?”

Eski püskü robota yalvarırcasına baktı. Bir süre önce yaptıkları yüksek irtifalı uzay sıçrayışı Dünya atmosferine girdikleri sıradaki ısıyla birleşince, Boltzmann'ın başının ve gövdesinin kavrulmasına yol açmıştı. İnsan vücudunun uzaygemisi dışında hayatta kalma şansının olmadığı gerçeğini George'a sürekli hatırlatan bir ayrıntıydı bu.

“Ama benim fikrim değildi ki,” dedi Boltzmann şaşkınlıkla. “Annene gerçeği çarpıtarak anlatmamın şu an yaşadığımız açmazı çözeceğini sanmıyorum.” Robot Boltzmann insan duygularını kavramakta müthiş ilerleme kaydetmişse de en temel insan huyunu, yani yalan söylemeyi hâlâ anlamış değildi.

George, Dünya'daki annesine kuyruklu yalanlar uydurmanın anlamsız olduğunu fark etti. Bu duruma nasıl düştüklerinin önemi yoktu, Boltzmann'la ikisi Dünya'dan uzakta hızla ilerleyen bir uzay aracında mahsur kalmışlardı... Üstelik eve nasıl döneceklerini de bilmiyorlardı. Mikrofonu aldı.

“Anne!” dedi.

“George!” Bu tiz ses, öfke ve sevinç arasında gidip geliyordu. Hem ağlamaklı hem de gülüyor gibiydi, galiba annesi aynı anda ikisini de yapıyordu. “George!”

“Merhaba anne,” dedi George.

“George?” diye devam etti annesi. “*Neredesin* sen? Sakın, ‘Uzaydayım,’ deme! Onu zaten biliyorum, eksik olma George Greenby! George? George!”

“Alo! Alo, anne!” dedi George. Birden annesinin onu aslında duyamadığını fark etti. Uzaya yollanan mesajlar gecikmeli ulaştığı için, annesi onunla konuşuyor ama uzayın derinliklerinde hâlâ ona doğru seyahat eden yanıtları hemen alamıyordu. Annesi kendi mesajını muhtemelen saatler, hatta günler öncesinden yollamıştı, George’dan yanıt alması da bir o kadar sürecekti. George’un yüreği sızladı. Annesinin söylediklerine yanıt verse de onunla aynı zaman diliminde konuşamaması çok tuhaftı.

“George Greenby!” diye devam etti annesi. “O kü-lüstür uzaygemisine binip giderek bizi meraktan öldüre-çeğini düşünemedin mi?” Bağlantı koptu. George artık sadece bir uğultu ve hışırtı duyuyordu.

“Tahmin edemedim!” diyerek boş yere sızlandı alıcı-ya, annesinin duymayacağını bile bile. “Böyle olmasını istememiştim!”

Uzaygemisi *Artemis*’i ani bir kararla ele geçirmek ilk başta müthiş bir macera gibi gelmişti ona. Aynı zamanda, maceranın planlandığı gibi biteceğini sanmıştı. Kalkıştan hemen sonra Boltzmann’la beraber uzaygemisinin dü-menine geçmeyi ve aracı Dünya yörüngesine oturtmayı tasarlamışlardı. Amaçları gezegenin etrafında birkaç tur atıp yavaşlayarak yörüngeden çıkmak ve eve dönmektir. Ebeveynlerini, ömür boyu cezalandırılmasına yetecek kadar kızdırmayı göze almıştı çünkü gerçek bir uzay aracıyla uzay yolculuğu tecrübe etmek buna değerdi.

Gelgelelim, işler hiç de planlandığı gibi gitmemişti. *Artemis* başına buyruk hareket etmişti. Önceden ayarlı

bir rotaya bağlı kalmış ve herhangi bir değişiklik girişimine yanıt vermemişti. Dahası, Dünya atmosferinden bir havan topu gibi fırlamıştı. Ay'ın gri yüzeyi yanlarından Őimřek gibi geçmiş, Dünya hızla uzaklaşarak karanlıkta ufacak bir noktaya dönüşmüş ve diğer binlerce noktanın arasında gözden yitmişti.

Őimdi uzay boşluğunu yararcasına ilerliyor, pencerelerden bakınca parlak yıldızları bir ışık seli gibi görüyorlardı. Geminin kontrol paneli Boltzmann'ın müdahalelerine hiç yanıt vermiyordu. İki de geminin özel serasında buldukları taze marullar kadar çaresiz durumdaydı. Tıpkı yavaşça serpilen o uzay yeşillikleri gibi, onlar da *Artemis*'in gizemli yolcuğunu tamamlamasını beklemek zorundaydılar. Acaba Mars'a mı gidiyorlardı? George uzaygemisinin esas hedefinin orası olduğundan kuşkulanıyordu. Yoksa Jüpiter'in uydularından biri olan Europa'ya mı? Ne de olsa geminin oraya gitmek üzere programlandığını işitmişti. Öyleyse çok uzun bir yolculuk olacaktı. Şu anda zifiri karanlıkta kaybolmuş gibiydiler, hızlandıkça da hızlanıyorlardı sanki.

“Alo, George'un annesi!” diyerek alıcıya seslendi Boltzmann. “Müthiş vakit geçiriyoruz. Merak etmeyin, geminin eylemsizlik sönümleyicileri o kadar harika ki ani hızlanma ve yavaşlamadan dolayı ezilme tehlikemiz hiç yok. Endişelenmeyin yani...”

George, Boltzmann'ın bu mesajının uzayda kaybolmasını diledi. Annesinin bu açıklamayla rahatlayacağı Őpheliydi.

Birdenbire yine annesinin yüksek ve net sesi duyuldu. “Eric,” dedi, “gemiyi geri döndürmeye çalışıyor. Ama gelmeniz çok uzun sürebilirmiş. Dediğine göre, *Artemis* Europa’ya veya Mars’a gitmek üzere programlanmamış. Hedefiniz muhtemelen...”

“Neresi?” diye bağırdı George. “Nereye gidiyormuşuz?”

“*Cızzt bızzzt zızzz dıt,*” Annesinin söylediklerine cızırtılar karıştı. “*Fıışş... cızzt... tıss...*”

“Anne!” diye sızlandı George. O anda tek istediği normal, sıkıcı sokaklarındaki sıradan evinde, annesi mutfakta uğraşır ve babası bahçede ev yapımı jeneratörün enerji üretici için odun keserken, yanında küçük kız kardeşleriyle odasında olmaktı.

Bu manzara hayalinde o kadar net canlandı ki sahi-den evdeymiş gibi hissetti. Bahçede yürüdüğünü, havayı kokladığını hayal etti. Annesi şu meşhur brokolili böreklerden pişiriyordu. Kardeşleri kiraz ağacından yapılmış tahta çubukları kule gibi dizip devirerek oynarlarken, babasının *küt küt* balta sesleri duyuluyordu dışarıdan. Orasıydı evi. Asıl ait olduğu yerdı.

Hoparlör cızırdayarak sustu. Annesi gitmiş ve George yine uzaygemisinin havasız, steril ortamına dönmüştü. Tek besini paketli kurutulmuş gıda, tek arkadaşı da bir robottu. Uzay gıdasının tadı fena değildi, “salamlı sandviç” veya “çikolatalı süt” gibi birçok farklı lezzet seçeneği vardı. Geminin geridönüşüm düzeneği de harika bir iş çıkararak suyun tükenmemesini sağlıyordu, yani George’un aç veya susuz kalma ihtimali pek yoktu. Robotun

arkadaşlığında bile memnundu ama evde ailesiyle beraber olmanın yerini asla tutamazdı, hele ki kapı komşusu ve en iyi arkadaşı, yeni serüvenlere daima hazır Annie'nin yeri ayrıydı. Ne var ki George bu kez maceraya atılırken Annie'yi geride bırakmıştı.

Hat kesilmiş, annesinin sesi duyulmaz olmuştu. George son umudunu da kaybettiğini fark etti. Arkadaşı Annie'nin babası Eric Bellis, Kozmodrom 2'nin (Foxbridge'de evlerinin yakınındaki, uzaya fırlatıldıkları uzay limanı) eski başkanı ve süper bir bilim insanı olarak, kaçırılan uzaygemisi *Artemis*'i uzaktan kontrol edip onları geri getirebilecek tek kişiydi. Oysa hâlâ uzayın derinliklerine ilerliyorlardı. Peki ama nereye gidiyorlardı? Elinde mikrofon, işe yaramayan kontrol panelinin üzerine eğildi. Alıcıdan birtakım gürültüler gelmeye devam ediyordu. Bir cızırtı, sonra bir uğultu, ardından da George'a hiçbir anlam ifade etmeyen tiz bir ötme sesi geldi.

“Neşelen!” Boltzmann onu uzun robot parmağıyla dürttü. “Bak ne buldum!”

George kafasını kaldırdı, bitkin görünüyordu.

“Ahududu şurubu!” diye kıkırdadı robot, elindeki karışım paketini George'un suratına sallayarak. “Yeni bir aroma! Heyecanlanmadığınızı söyleme! Akşam yemeği saati geldi mi?”

Uzaygemisinde olmanın en tuhaf yanı, yolculuk sürdükçe zaman kavramının yitirilmesi idi. George'un kol saati durmuş gibiydi, Boltzmann'ın zaman göstergesi tuhaf

GEORGE VE BÜYÜK PATLAMA

Tüm zamanların en büyük bilim deneylerinden biri gerçekleşmek üzere. George ve Annie, bu gösteriyi en ön sıradan izleyecekler! Annie'nin babası Eric, Evren'in başlangıcını, yani Büyük Patlama'yı araştıran Büyük Hadron Çarpıştırıcısı'nın liderliğini üstlendi. Süper bilgisayarı Kozmos sayesinde hiçbir sorun çıkmayacak gibi görünüyor...

...ta ki George ve Annie, bu iddialı deneyi yok edecek hain bir komployu fark edene dek!

George, bir yandan en ücra gökadalara yolculuk ederken diğer yandan da kuantum dünyasına dalıyor. Çünkü Annie ve o, bilimi baltalamaya çalışan bir grubu alt etmek zorunda...

Dahi PROFESÖR STEPHEN HAWKING ve kızı LUCY HAWKING ile sürükleyici bir uzay yolculuğuna çıkacaksınız!

